

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF | # 09 | 14-15 English pages |
Sâmbătă | 8 iunie | 2019 www.tiff.ro

BANCA TRANSILVANIA®

Un Iureș de aplauze la final de TIFF.18

Marcel Iureș va fi celebrat la cea de-a 18-a ediție a Festivalului Internațional de Film “Transilvania”. La gala de închidere din această seară, pe scena Teatrului Național din Cluj-Napoca, unde a și debutat în urmă cu 40 de ani, actorul va fi distins cu Premiul de Excelență – un omagiu adus activității sale artistice impresionante. »Pagina 3

Piața Unirii

Durerea și Gloria

Cel mai nou film al lui Almodóvar, care a făcut furori la Cannes, poate fi văzut azi la TIFF.18

»Pagina 6

Interviu cu

Cornelia Popa

Managerul general CineLabs dezvăluie ultimele proiecte ale companiei.

»Pagina 12

18 ani pentru TIFF.18

Câțiva reporteri AperiTIFF rememorează momente de neuitat de la majoratul pentru TIFF.

»Pagina 13

Cinematografele TIFF

- **CINEMA FLORIN PIERSIC**
P-ța Mihai Viteazu, nr. 11
- **CINEMA VICTORIA**
Bd-ul Eroilor, nr. 51
- **CINEMA ARTA**
Str. Universității, nr. 3
- **CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR**
P-ța Lucian Blaga, nr. 1-3
- **PIAȚA UNIRII OPEN AIR**
(Piața Unirii)
- **CINEMA CITY IULIUS**
(în incinta Iulius Mall)
- IULIUS PARK OPEN AIR**
Str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53B
- **INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ**
Str. I.C. Brătianu, nr. 22
- **CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR**
Str. Bucegi, nr. 11B
- **SOMEȘ OPEN AIR**
Plaja Grigorescu
- **CINEMA MĂRĂȘTI**
Str. Aurel Vlaicu, nr. 3
- **UNIVERSITATEA SAPIENTIA**
Str. Calea Turzii, nr. 4

APERITIFF

- Redactor-șef:**
Codruța Simina
- Redactor-șef adjunct:**
Adrian M. Popa
- Redactori:**
Flavia Dima
Anca Grădinaru
Daniel Iftene
Ion Indolean
Cristi Mărculescu
- Graphic design:**
Carmen Gociu
Vlad Simion
Maria Rus
- Tipărit la:**
Tipografia Garamond
- Radu Meza**
Alex Mircioi
Laurențiu Paraschiv
Alexandra Felseghi

INFORMAȚII BILETE

VÂNZAREA BILETELOR:
ON-LINE, începând din 20.05.2019 pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, TIFF 2019. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.
DE LA CASIERIILE TIFF, începând de luni, 27 mai 2019:
Cinema FLORIN PIERSIC, Piața Mihai Viteazu, nr. 11
Cinema VICTORIA, B-dul Eroilor, nr. 51
Info Point IULIUS, str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B
Casa TIFF, str. Universității, nr. 6 (doar pentru invitați și persoanele acreditate)
iar din 31 mai în:
Cinema City IULIUS, str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B
Piața Unirii
Casa de Cultură a Studenților, Piața Lucian Blaga, nr. 1-3
Universitatea Sapienia, str. Calea Turzii, nr. 4
Cinema ARTA, strada Universității, nr. 3

Programul casierilor:
Luni, 27 mai – joi, 30 mai: 11:00 – 18:00;
Vineri, 31 mai – duminică, 9 iunie: 09:00 – 23:00.

Toate aceste puncte de vânzare dispun de bilete pentru toate locațiile festivalului, iar pentru Institutul Francez, Cinema MĂRĂȘTI, Cinema DACIA, IULIUS PARK OPEN AIR sau pentru alte evenimente speciale, se vor putea achiziționa bilete și din locațiile respective, cu o oră înaintea fiecărei proiecții.
Toți deținătorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro

BILETE PENTRU EVENIMENTELE SPECIALE:
Bilet pentru proiecțiile în aer liber din Piața Unirii Open Air, Iulius Park Open Air și Institutul Francez Cluj: 12 lei
Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF: 12 lei
Bilet pentru proiecțiile de la Cinema Măraști și Cinema Dacia: 12 lei
Bilet pentru Gala de deschidere: 30 lei* (Piața Unirii Open Air, 31.05)
Bilet pentru proiecția specială „Față în față”, în prezența actorului Nicolas Cage: 30* lei (Piața Unirii Open Air, 01.06)
Bilet pentru proiecțiile sau evenimentele din cadrul Weekend la Castel: 20* lei (Castelul Banffy, 01.06 și 02.06)
Bilet pentru Concerte, cine-concerte și alte evenimente speciale: 30* lei
Bilet pentru proiecțiile Film Food: 130 lei*
Bilet pentru Ceremonia de închidere: 50 lei* (Teatrul Național, 09.06)
BILETE PENTRU evenimentele din cadrul InfinitiTIFF:
Bilet pentru Summit InfinitiTIFF: 30 lei*
Bilet pentru proiecțiile din cadrul VR CINEMA: 12 lei (achiziționat în avans), 15 lei (achiziționat în ziua proiecției)

TIFF moments

Ce nu trebuie să ratezi astăzi

- De la 12:00, la TIFF Lounge are loc prezentarea asociației non-profit care gestionează drepturile autorilor români din cinematografie și domeniul audiovizual DACIN SARA.
- Ultima zi de infiniTIFF în care puteți explora vasta selecție de filme în VR. Le puteți vedea, la alegere, între 10:00 și 19:00 la Casa de Cultură a Studenților.
- De la 17:00, la Cinema Arta va fi proiectat O vară de neuitat (1994, r. Lucian Pintilie) în onoarea lui Marcel Iureș, care va fi laureat cu Premiul de Excelență la TIFF.18.
- De la 18:30, la Casa de Cultură a Studenților va avea loc cine-concertul Soundtrack of Dreams, în care compozitorul francez Jean-Michel Bernard alături de vocalista Kimiko Ono vor da viață unui montaj de secvențe extrase din filme a căror muzică a scris-o cel dintâi.
- La Casa TIFF, de la 20:30 are loc concertul clujenilor de la Blue Velvet, un mix de emoții, intrigă și poezie completat de un sound alternativ, cu influențe trip-hop.
- Începând cu 21:30, la Teatrul Național Cluj-Napoca va avea loc Ceremonia de Închidere a festivalului, urmată de decernarea premiilor.

Premiul publicului TIFF .18

FILME ÎN COMPETIȚIE

1) Copilul-problemă	4.60
2) Dama de cupă	4.43
3) Fără sfârșit	4.36
4) Alb cât vezi cu ochii	4.15
5) Umoristul	4.10
6) Omul care i-a surprins pe toți	4.08
7) Monștri.	3.97
8) Pauză	3.96
9) Un om fidel	3.94
10) Scarborough	3.88
11) Monos	3.67
12) Crimă în familie	3.19

BAROMETRU GENERAL

1) Povestea risipei alimentare	4.88
2) Maria, inima României	4.87
3) Generația Woodstock	4.83
4) Nu-ți feri privirea	4.78
5) Moromeții 2	4.70
6) Vacanța mea extraordinară cu Tess	4.69
7) Casa cu lacăt	4.66
8) Elefantul nemișcat	4.65
9) Corbul alb	4.64
10) Dispariția mamei mele	4.60

Proiect cultural finanțat de Ministerul Culturii și Identității Naționale

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Cluj-Napoca

Întâlnirea. Marcel Iureș

-am văzut prima oară în carne și oase acum câțiva ani, în spectacolul *Păi... despre ce vorbim noi aici, domnule?*, la Act, spațiu pe care îl înființa chiar el la jumătatea anilor '90; era primul teatru independent cu sală proprie din România postdecembristă. M-a fascinat, pentru că era grav atunci când trebuia, apoi devenea destins, chiar relaxat, și tot așa, după cum îl purta textul adaptat de Cătălin Ștefănescu după romanul *Moromeții* și montat de Alexandru Dabija. Cocoșilă era George Mihăiță, iar simbioza lor m-a imersat în poiana lui Iocan. Am văzut atunci un Moromete diferit față de cel al lui Rebențiu, cu care crescusem în suflet. Nu mai bun, nu mai rău, ci altfel, dar în același timp la nivelul maestrului. Un

Moromete sangvinic atunci când trebuia, și așezat când situația o cerea. Un Moromete care izbucnea la final de țî se ridica părul pe spate și pe mâini. Totul culmina cu momentul confruntării imaginare cu Nilă și Paraschiv, neputința aceea grea, apăsătoare, pe care Ilie nu știa cum să o mai ducă în spinare și o scotea sufocat din piept. Un urlet sălbatic, aproape.

Îl știam pe Marcel Iureș din filme de la Hollywood, îl văzusem vorbind o engleză perfectă, îl urmărisem în producții autohtone comuniste și mai recente. Dar niciodată nu m-a impresionat atât de mult, așa cum o făcuse în acea seară, la Act. Pentru că îl descopeream pe de-a întregul, fără bariera ecranului, în toată splendoarea forței lui. M-a emoționat

mult. A trecut un timp și l-am revăzut, de această dată în sala de cinema, în *Octav*, unde proiecta un alt tip de suferință, aristocrată. Filmul rememora un timp atât de trecut sufletește încât parcă nici nu existase vreodată. Regizat de fiul dirijorului Sergiu Celibidache, filmul e merit să romanțeze durerea tatălui față de modificările survenite în țară, a dispariției unei generații, care îl lovește pe părinte la revenirea în țară, după o viață în auto-exil. Este un rol care-l transfigurează încă o dată pe Iureș. Valorile impersonate, burgheze, sunt total altele decât cele ale lui Moromete, dar ideile și emoția transpar la fel de convingător.

Această deschidere imensă, capacitatea interpretării unor indivizi cu statut

atât de diferit, dar cu limpezime sufletească, e numai unul din argumentele pentru care Marcel Iureș a fost mereu remarcat și trebuie prețuit. Genul de personalitate care nu îmbrătrânește niciodată, actorul născut la Băilești pare așezat undeva la vârsta maturității; un artist mereu sobru, mereu elegant, care a înțeles întotdeauna valoarea pe care și-o dă pasiunea pentru meserie și respectul pentru aproape. Pentru a-l onora, TIFF îi acordă Premiul de Excelență și proiectează filmul regretatului Lucian Pintilie, *O vară de neuitat*, în care Marcel Iureș interpretează atât de nuanțat rol al Generalului Ipsilanti.

Ion Indolean

GLE 450 4MATIC: Consum mixt de carburant (l/100km): min. 8,7, max. 9,2. Emisii dioxid de carbon (g/km): min. 195, max. 209. Valorile indicate au fost determinate în conformanță cu metoda de măsurare prescrisă. Valorile indicate sunt valorile CO2 WLTP măsurate în acord cu art. 2 nr. 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1153. Valorile de consum de carburant au fost calculate în baza acestor valori. Autoturismul din imagine este cu titlu de prezentare.

Puterea, în toate formele ei.

Te-ai întrebat vreodată de unde își iau cei puternici puterea? Ce este în spatele unei imagini perfecte? Răspunsul este în detalii. În inovație, siguranță, design impecabil și confort. Doar câteva dintre tipurile de putere ale noului GLE. Bine ai venit în lumea SUV-urilor Mercedes-Benz! Unde întâlnești puterea în toate formele ei. www.mercedes-benz.ro/NoulGLE

PIAȚA UNIRII

E super-nasol să ai super-puteri

Freaks este cel mai WTF film recent cu super-eroi, pentru că vine în contra ideologiilor și iconografiilor Marvel și DC

Ce rămâne după blockbuster-urile cu super-eroi și super-eroine cu corpuri duse la sală vernisate în latexuri și eternități de discursuri politico-progresiste? Câteva meme și niște tone de bani. După benzile desenate cu super-eroi bine scrise (au și Marvel și DC Comics d-astea, dar au ecranizat prost și puține din ele, *Civil War*-ul ca exemplul cel mai concludent) rămân niște întrebări fascinante despre umanitate și responsabilitate, onoarea de-a fi special și oroarea de-a avea de-a face cu manifestarea super-specialității tale prin super-puteri și victimele lor colaterale.

Un tată tânăr (Emile Hirsch, care seamănă tulburător de mult cu Jack Black în ultima vreme) își crește fetița orfană de mamă într-o casă complet baricadată. Se sângerează din ochi. Se sub-înțelege o amplă operațiune de capturare și exterminare a mutațiilor. Un moșneag dubios (Bruce Dern) patrulează prin fața casei și visele fetiței cu un *ice-cream truck*. Când micuța începe să-și dorească acces la înghețată (și în lumea de afară) și empatia pentru biata copilă captivă atinge cote alarmante, lucrurile o iau razna și schema de funcționare a unei lumi distopice începe să se contureze.

Cu filmul *Freaks*, cei doi regizori (Zach Lipovsky, Adam B. Stein) iau în colimator fix ce-i frumos, drept și *happy-end* prin filmele cu super-eroi. Totul ambalat con gusto într-un thriller plin de emoție despre o familie de mutații care tot comit crime și genociduri pentru a-și salva puilul isteric de la exterminare. Suntem deja la ani-lumină de *coolness*-ul și de certitudinile morale din mainstream. Și este foarte bine că avem ocazia de-a ne plimba pe străduțele întunecate ale mitologiei cu super-eroi.

Cristi Mărculescu

FĂRĂ LIMITĂ

Adolescență: poziționări corecte (față de)

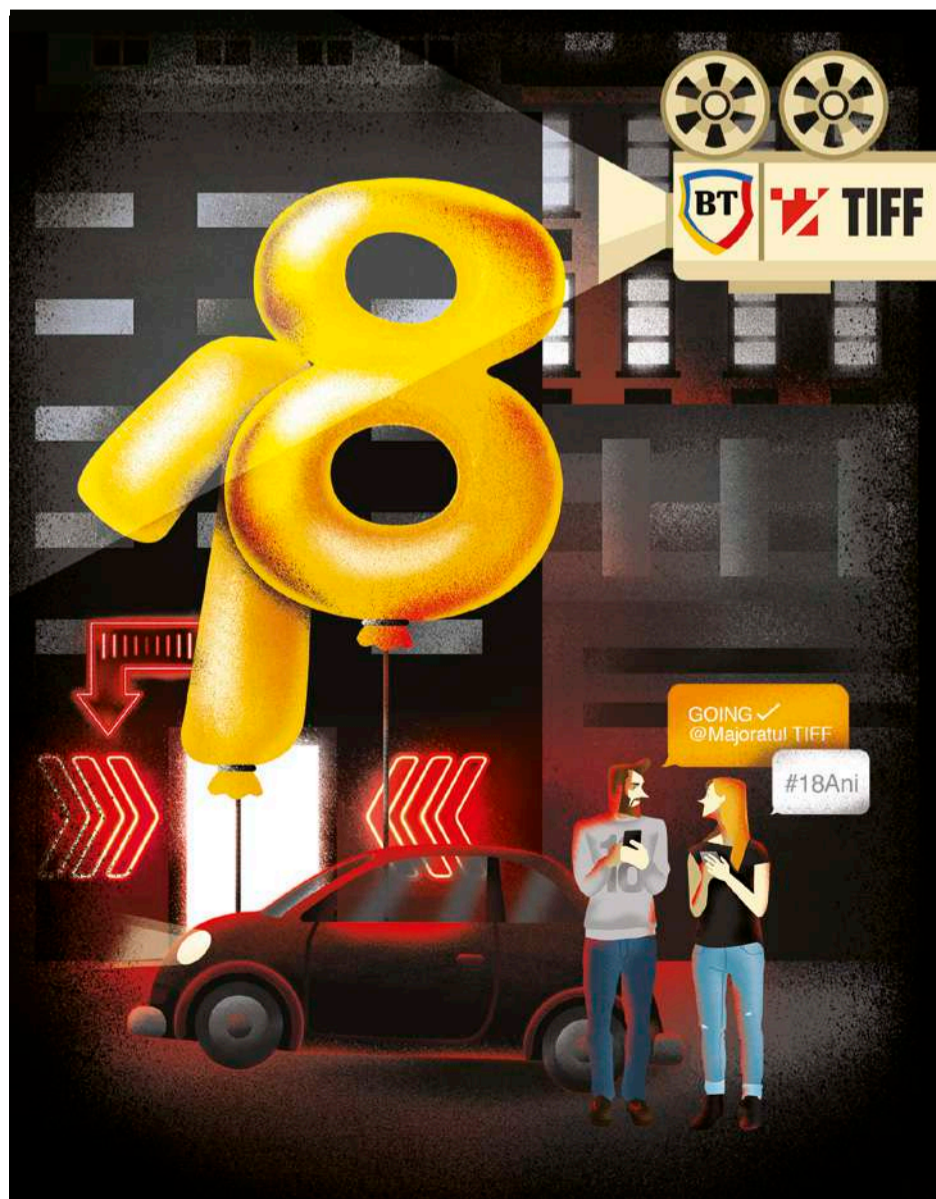
Acid este o dramă cu adolescent și adolescență suficient de rusească, încât să fie memorabilă și suficient de onestă cât să fie excepțională.

Aleksandr Gorchilin debutează în regie la 27 de ani cu *Acid*, un film despre adolescență care bifează și hardcoreala emoțională și confuziile morale ale vârstei. Dar nu o face din vreun *kink* personal, nici din rezonuri de multiplex. Și nu-i vorba de acid în sensul stupefiant al termenului (LSD), ci de acid în sensul de substanță corozivă pe care ar fi bine să n-o îngurigeze nimeni. Dar cineva bea niște acid. În deplină cunoștință de cauză. Să fie vorba de vinovăție sau de plictis? Ce-a motivat degustarea? Gelozia? Goana după atenție? Gorchilin își alege doi actori tineri și cam extraordinari pentru a pune în abis și gestul cu potențial suicidal și toate mecanicile emoționale fine și difuze ale unor personaje într-atât de umane în adolescența lor zbuciumată, încât sunt cifruri de carne care nu se vor descifrate de nimeni.

Onestitatea fundamentală a filmului, de-a nu pretinde că tot ce face tineretul ar trebui explicat (pentru că nu toate simțămintele adolescente sunt explicabile, nici măcar pentru cei care fac psihologie, d-oh) este salutară, iar racordarea vizuală la școala de cinema rusă este indiscutabilă. *Acid* nu are vreun briz-briz stilistic, nu apelează la trucuri și tertipurii din post-producție care să faciliteze vreo cerșetorie de empatie.

O să-l rețineți pe Sasha (și pe actorul Aleksandr Kuznetsov), ca unul dintre personajele esențiale de prin filmele ediției a 18-ea de TIFF. Cioplit când atent, când furibund din cețurile adolescenței personajul ăsta, care debutează în film lăsându-și un prieten să se arunce de la etaj, este emblema tuturor lucrurilor pe care nu le înțeleg despre adolescență. Nici noi, nici adolescenții.

Cristi Mărculescu

PIAȚA UNIRII

Căderea unui imperiu

După ce a fost nominalizat la un premiu Oscar cu scurtmetrajul *Madre*, regizorul de origine spaniolă Rodrigo Sorogoyen se întoarce pe marile ecrane cu al treilea lungmetraj al său, thrillerul politic *Jocuri de putere*. Manuel Lopez Vidal (Antonio de la Torre), un politician corupt, se bucură de un stil de viață opulent datorat în totalitate acțiunilor sale ilegale. Îl vedem inițial mâncând la restaurante scumpe, extravagante, în băile cărora se decide situația țării și omorându-și timpul pe iahturi, cu prietenii și familia. Mituiește cu nerușinare, spală bani și cumpără tăcerea celor care amenință să-i demaște activitățile compromițătoare. Doar că atunci când este acuzat de fraudarea unui contract guvernamental și este atacat de oameni din interior, preferă să învinovățească tot partidul, de frică să nu fie arestat.

În ciuda faptului că vorbește exclusiv despre scena politică spaniolă, *Jocuri de putere* are un caracter universal, analizând corupția care macină întreaga lume și ilustrând în detaliu un univers în plin

colaps. Ritmul filmului este antrenant, în parte datorită personajelor care-și rostesc replicile rapid și a imaginii filmate cu o cameră ținută în mână. Scenariul co-semnat de Sorogoyen și Isabel Peña, deși complex, adăugând din ce în ce mai multe locații în drumul spre atingerea climaxului, are o desfășurare naturală, care nu îngreunează experiența vizionării tensionante, iar comentariul politic tăios este prezent și el, fără a afecta însă firul narativ, așa cum se întâmpla în anteriorul lor film *Dumnezeu să ne ierte*, sau a romanticiza misiunea protagonistului. Filmul se desfășoară ca un amplu studiu de personaj, caracterizarea unui politician necinstit, prins în plasa unor jocuri de putere cărora nu le poate face față. Orice asemănare cu realitatea românească poate fi adevărată :)

Jocuri de putere va fi proiectat astăzi, 6 iunie, de la 21:45 în Piața Unirii Open Air, și mâine, 7 iunie, de la 21:45 la Someș Open Air.

Laurențiu Paraschiv

TIFF
Le Moment we adore
Kronenbourg BLANC 1664
Cluj
31 mai - 9 iunie 2019

LE MOMENT WE ADORE
WHEN WE DISCONNECT
TO RECONNECT

Kronenbourg
1664
BLANC

Taste the French way of life

Cum sună visele

Celebrul compozitor și pianist francez, Jean-Michel Bernard a pregătit pentru publicul TIFF un eveniment special dedicat tuturor iubitorilor de muzică de film. *Soundtrack of Dreams* înseamnă o panoramă a coloanelor sonore concepute de Bernard de-a lungul carierei, dar și o selecție de teme muzicale cunoscute. Este o ocazie unică să-l vedem pe compozitorul partiturilor dedicate peliculelor *The Science of Sleep* (2016, r: Michel Gondry), *Be Kind Rewind* (2008, r: Michel Gondry), *Hugo* (2011, r: Martin Scorsese) interpretându-și live propria muzică. Alături de el, pe scenă, va fi invitata specială a seriei, solista Kimiko Ono, colaboratoarea artistului timp de peste 20 de ani.

De curând Bernard a fost desemnat „Artist Steinway” – ceea ce înseamnă că se numără printre celebritățile care cântă exclusiv pe pianele de această marcă. Sunetul fin al instrumentului va acompania proiecții din fragmentele filmelor pentru care cei doi și-au adus contribuția.

În cadrul festivalului, Bernard a mai susținut un masterclass pe tema muzicii de film, dedicat tuturor celor care doresc să urmeze o carieră în domeniu.

Cine-concert, *Soundtrack of Dreams*, are loc sâmbătă, 8 iunie, de la ora 18:30, la Casa de Cultură a Studenților. Evenimentul este parte a programului Sezonul România-Franța 2019 la TIFF.

Alexandra Felseghi

PIAȚA UNIRII

Durerea și gloria

Cel mai nou film al legendarului Pedro Almodóvar – cel de-al 36-lea, pentru cei care țin număratoarea – este cu siguranță unul dintre cele mai bune ale carierei sale, făcând furori la această ediție a festivalului de film de la Cannes, unde a fost nominalizat la Palme d'Or. După o relativă pantă descendentă (ultimele lui filme fiind primite cu relativă răceală în rândul criticii și al publicului), cel mai important regizor spaniol în viață își revine spectaculos cu un film profund personal, intim și autobiografic, surclasând chiar și *La Mala Educación* (2004) în acești termeni. Cu o distribuție compusă din actori-fetiș ai cineastului – Antonio Banderas (care a câștigat premiul pentru interpretare masculină la Cannes) și Penelope Cruz, în roluri principale – *Dolor y Gloria* spune povestea unui regizor, Salvador Mallo, aflat în blocaj artistic și din ce în ce mai bolnav, într-un moment în care pare să-și reevalueze viața și cariera.

Filmul este construit pe două planuri temporale, care tratează frageda copilărie și bătrânețea lui Salvador Mallo (Banderas): unul plasat în trecut, într-un mic orășel spaniol la jumătatea secolului XX, atât de micuț încât până și ecourile înfricoșătoare ale dictaturii francoiste sunt îndepărtate, celălalt având loc în prezent. *Durerea și gloria* titulară se referă la cele două tendințe în sens opus din viața lui Mallo – el este prins între un corp fragil care se răzvrătește împotriva sa, făcând aproape imposibilă sarcina de a scrie și regiza, și între statutul său de *icon*: primul lui film, *El Sabor*, cu un poster psihedelic tipic Spaniei șaptezeciste, tocmai a fost restaurat. În acest context, regizorul reia legătura cu actorul principal din filmul său de debut, Alberto Crespo (Asier Etxeandia), o întâlnire ce catalizează un proces de reflecție asupra întregii sale vieți – prilej de a împleti în narațiune scene cu micuțul Salvador (Asier Flores), cinefil precoce și de o inteligență ieșită

din comun, însă încă inconștient de sărăcia lucie care îl înconjoară, protejat de o mamă (Cruz) care se luptă din răsuputeri pentru o viață mai demnă.

Autoreflexiv și de o sinceritate necompromițătoare, incluzând chiar și o secvență îndelungată în care analizează centrul de durere în corp și varii boli, *Do-*

lor y gloria este *Otto e mezzo* al carierei lui Almodóvar. Un film covârșitor de emoționant și totodată un cântec de lebedă, *Dolor y Gloria* este un film de neratat.

Filmul va fi proiectat astăzi, de la 21.00, în Piața Unirii.

Flavia Dima

SAISON SEZONUL
FRANCIEROMANIA
ROUMANIEFRANȚA
2019

RECOMANDAT DE
TIFF

VINO LA UZINA FILMELOR DE AMATORI

MICHEL
GONDRY

3 ore, 15 decoruri de film,
un milion de scenarii posibile

31 MAI — 31 IULIE

CREIC – Centrul Regional de Excelență
pentru Industrii Creative

CREIC
— acces din P-ța Mihai Viteazul Est
cu autobuz 39, 39L, Stația 16: Podul Fetei Est

Rezervări pe
www.uzinadefilme.com

MANIFESTARE ORGANIZATĂ ÎN CADRUL SEZONULUI ROMANIA-FRANȚA 2019

ZILELE FILMULUI ROMÂNESC

Un alt fel de film-eseu (plus, un video-eseu): „Îmi este indiferent dacă în istorie vom intra ca barbari”

După premiera de la *Karlovy Vary* și un drum prin cinema-uri, ultimul lungmetraj al lui Radu Jude ajunge la TIFF.18 în cadrul Zilelor Filmului Românesc. În momentul de față, Radu Jude este unul dintre cei mai interesanți regizori autohtoni. *Whether you like it or not*, după *Aferim!*, a intrat pe lista (scurtă a) regizorilor cu căutări personale genuine, care nu reciclează vreo estetică sau temă, ci testează, prin fiecare film, limitele formei: cât și cum poți spune. Iar istoria a devenit motivul în jurul căruia sunt țesute toate filmele lui, chestionând relația noastră cu ea,

cât și relația filmului cu ea.

Cel mai recent film al său este și cel mai eseistic (dintre filmele lui de ficțiune), vorbind despre istorie, fabricarea și reprezentarea ei. Într-un *trend* ajuns deja la apogeu, al dizolvării granițelor între realitate și ficțiune, Jude o pune în centrul filmului său pe tână regizoare Mariana Marin (Ioana Iacob), care vrea să realizeze un *reenactment* al masacrului de la Odessa. Una dintre cele mai reprezentative secvențe este lunga polemică între regizoare și trimisul primăriei, un anume Movilă (Alexandru Dabija), care privește ironic agitația ei politică, lansându-se

amândoi într-o lungă discuție despre ce înseamnă istoria și care sunt implicațiile ei. Pentru el, ea este o teribilistă, iar pentru ea, el încearcă s-o cenzureze.

Căutările ei, meditațiile despre artă și istorie, citatele lungi din cărți sunt toate explicite, fără artificii mascării în replici „vorbite”, ci asumate. Filmul este dens și intelectualist, cred că este singurul film cu bibliografie pe care l-am văzut vreodată. Regizorul pune în cadru cărțile pe care le citează sau la care face referință, un mic joc care subliniază și mai bine caracterul de eseu al filmului.

Filmul-eseu o să fie însoțit de proiecția

video-eseului *Cele două execuții ale mareșalului*, care continuă discuția despre reprezentare și istorie, comparând un material filmat cu execuția propriu-zisă și cadre din reconstituirea pe care i-o face Sergiu Nicolaescu în *Oglinda* (2002).

Pregătiți-vă pentru o experiență intensă de vizionare și haideți azi la 15:00 la Cinema Florin Piersic sau mâine la 12:30 la Sapienția să vedeți unul dintre cele mai interesante filme recente, de la unul dintre cei mai interesanți regizori autohtoni!

Alex Mircioi

PMA
INVEST

TIFFărim orice!

f PMA Invest www.pma.ro

SUPERNOVA

Mai avem nevoie și de crime: bring the '80s back

Trei prieteni ajunși la criza vârstei mijlocii, fără ocupații reale, însă pasionați până la nebunie de mafia italiană a anilor '80, fac tururi ghidate prin Roma, încercând să câștige un ban. Dar nimeni nu e prea interesat de pasiunea lor – ajunsă clișeu –, iar faptul că lucrează fără licență le aduce numai bebele. Sunt genul de ratați care în liceu erau bufonii populari ai clasei, cei pe care îi remarcă toată lumea. Viața aia însă a apus. Printr-o întâmplare ciudată, se întorc în timp, în '82, pe vremea copilăriei lor, moment ce coincide cu participarea victorioasă a naționalei de fotbal a Italiei la campionatul mondial ținut în Spania. E genul de context care garantează

amuzamentul și distracția – și, evident, aura *hip* a filmului. Regizorul Massimiliano Bruno, un obișnuit al producțiilor lejere, relaxate, pare un nostalgic; după o tinerețe nebună, după o societate pe care poate simte că a pierdut-o. Și, cu siguranță, după acele mari performanțe ale squadrei azzurra, condusă de legendarul Paolo Rossi. Este o combinație garantat câștigătoare, prin care Bruno pare să spună, ușor amuzat, dar și ușor apăsător, „*Make Italia Great Again*”.

Mai avem nevoie și de crime rulează sâmbătă, 8 iunie, ora 21:45, la Someș Open Air.

Ion Indolean

SUSPECȚI DE SERVICIU

Jojo și ciobanii

Pup-o, mă! este o comedie românească despre bărbați și femei, mentalități și divergențe culturale.

Debutul în regie al Cameliei Popa este un melanj de arhaism și anarhism, dorințe lubrice și idealuri romanțioase. O reporterită (Cătălina Grama, aka Jojo), asistenta ei (Alexa Tofan) și trei ciobăni (Alin Panc, Cosmic Seleși și Alexandru Pop) au parte de niște interacțiuni greu de găsit în alte medii. Pentru că în comuna Răchițele din creierul munților, bucolic și arhaic sunt bine-merci și pentru că o străveche tradiție zice că-ți alegi viitoarea soție pupând-o de Ziua Lânii, trei ciobani holtei au toate

motivele să fie incitați de două demoazele ajunse la ei la stână pentru un reportaj.

Cele două profesioniste de la televiziune aduc cu ele orașul, cu prioritățile și modul urban de-a vedea lucrurile. Văru' Săndel și colegii de ciobănit reprezintă viața rurală și eternitatea ondulerilor mioritice. Conflictetele, glumițele, dorințele și confuziile sunt inevitabile și sunt codificate întru comedie de public.

Pup-o, mă! este mai aproape de spiritul lubric dar pudic al marilor comedii de public ale deceniului 7 din cinematografia românească decât de muzicile diegetice și textele despre inclusivitate și diversitate din Noul Cinema Românesc. O alegere asumată din regie și scenariu și servită cu umor burlesc, glume și maniere de stână, perspective suspect de realiste asupra perspectivelor în amor și carieră ale unei femei de carieră.

Cristi Mărculescu

PROIECȚII SPECIALE

Dintre filmele care surprind freacă social intens al perioadei care a urmat Revoluției Române, documentarul lui Laurențiu Calciu, *După revoluție*, este poate cel mai percutant, cu o reală valoare de document istoric și antropologic. Față de alte filme care prezintă începuturile tranziției post-comuniste și traumele acestora, precum *Piața Universității* (r. Stere Gulea și Sorin Ilieșiu, 1991), filmul lui Calciu nu se situează de o parte anume a puternicului conflict dintre partidele istorice și FSN, culminând cu primele alegeri democratice din mai, 1990. Acțiunea filmului se încheie înaintea Minciunii din iunie, însă conștiința implicită a acestui eveniment apasă greu pe percepția lui, fiind clar că evenimentul a sugrumat participarea socială extraordinară în spațiul și viața publice ale celor cinci luni post-revoluționare.

După revoluție evită să reprezinte, în mare parte, figurile politice marcante ale perioadei, precum Ion Iliescu, Petre Roman sau Ion Rațiu (acordându-le acestora atenție abia înspre finalul filmului), concentrându-se mai degrabă pe cetățenii Bucureștiului, încă bezmetici după proaspăta traumă a Revoluției, însă incredibil de activi și de angajați din punct de vedere politic.

Lansat în 2010, așadar la o distanță temporală considerabilă față de evenimentele portretizate în film, distanța care sedimentează și structurează întrucâtva viziunea asupra haosului aparent în imagini, oferă cadrelor observaționale ale lui

Calciu capacitatea de a reprezenta cu acuitate o perioadă istorică complet tulbură.

Vedem așadar pe parcursul documentarului o serie lungă de întâlniri, mitinguri și proteste în spațiul public din capitală – majoritatea coagulate în jurul Pieței Universității – din care reiese puternicul conflict ideologic al acelor luni și emergentele tensiuni: una dintre scenele-cheie ale filmului surprinde un susținător al liberalilor rătăcit în mijlocul unui miting pro-FSN, fiind asaltat de muncitori care îi cer să își prezinte carnetul de muncă, fiind convingși că dreapta va destabiliza industria grea și salariile muncitorilor români. (Privind înapoi spre privatizările agresive ale anilor '90 și efectul lor dezastruos de-a lungul timpului, dar și la îngrozitoarele Mineriate, virulența ambelor părți este întrucâtva de înțeles.) Sediile partidelor istorice sunt vandalizate, violențele din Decembrie 89 încă planează ca un spectru sinistru asupra cetățenilor, iar democrația este resimțită ca un șoc aproape la fel de puternic precum cel al căderii dictaturii. Este fascinant să privești cum românii încercau să se implice în construcția tânărului stat liber român, schimbând replici în spațiul public și dezbătând intens viitorul țării.

Dacă ați văzut *Videogramele unei Revoluții* de Andrei Ujică și Harun Farocki, atunci nu ratați această proiecție specială, în prezența regizorului. Filmul este proiectat alături de scurtmetrajul de ficțiune *Nu trage perdeaua* (20 min), de Andrei Florescu.

Flavia Dima

InterogaTIFF

Interviu direct de pe afișul TIFF.18

Iulia Chirteș

Numele, vârsta, orașul din care vii?

Mă numesc Iulia Chirteș, 17 ani, born and raised in Cluj-Napoca

În primul rând, ce ai vrea să știe lumea despre tine?

Primele lucruri pe care le spun mereu despre mine sunt că mi se spune Julie și îmi place să dansez. De altfel, asta e și prezentarea mea în toată campania: Julie Dansatoare. E pasiunea mea de mică, dar care în ultimul timp m-a făcut să îmi dezvolt o pasiune pentru film, în urma privitului obsesiv de filmări cu dansatori. Deși sunt la mate-info, îmi place tot ce ține de artă, să îmi găsesc o formă de exprimare.

Ce personaj de film se potrivește cel mai bine cu ce înseamnă pentru tine să fii un adult?

Personajul de film care se potrivește cel mai bine cu ce înseamnă să fii adult cred că este Forrest Gump, pentru că mi se pare că în momentul în care devii adult totul se întâmplă fără să îți dai seama și să înțelegi exact ce e, dar totuși te descurci cumva.

Ce planuri ai pentru TIFF.18?

Să ajung la cât mai multe proiecții, deja îmi fac programul, par prea faine toate filmele.

Oftalmologii noștri apreciază cu ușurință dacă a fost sau n-a fost după dealuri.

REGINA MARIA
iubeste Clujul!

Sperăm să n-ai nevoie de noi la TIFF, dar dacă îți iese în cale (pisica albă) pisica neagră, ne găsești aici:
Spitalul REGINA MARIA | Policlina Muzeului | Policlina Pasteur
www.reginamaria.ro/cluj

ZILELE FILMULUI ROMÂNESC

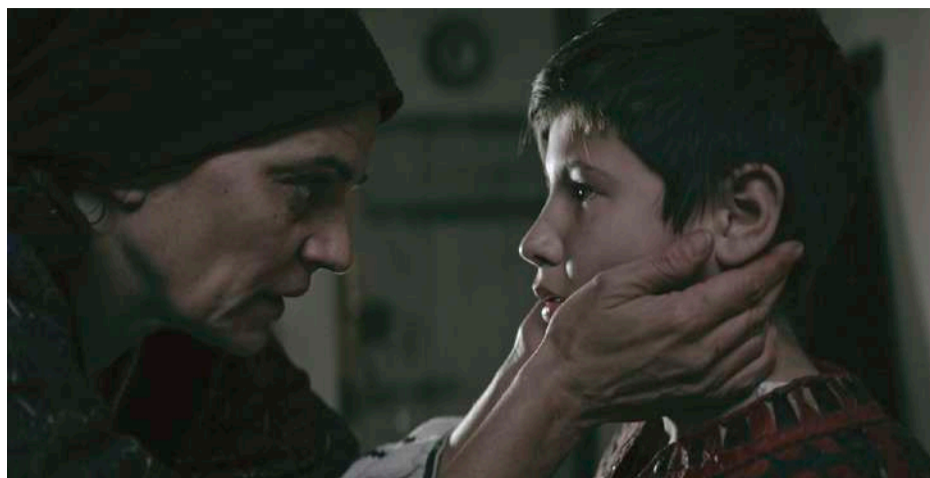
Scurt pe III – Al treilea calup de scurtmetraje românești.

Ultimul calup de scurtmetraje românești, de data asta ne-competițional, rulează azi de la 10:00 la Cinema Victoria și de la 18:00 la Cinema Dacia Mănăstur. La fel de diferite între ele ca restul calupurilor, gustând puțin din tot felul de estetici, „Scurte III” include următoarele producții:

Blue Boy (r: Manuel Abramovich, cu aportul regizorului de teatru Bogdan Georgescu), câștigătorul Ursului de Argint de la Berlinalele de anul ăsta, este un experiment documentar care suprapune portrete mute și *voice-over*-uri

grăitoare, despre lucrători sexuali din Berlin, majoritatea de origine română. O privire scurtă, dar puternică, asupra vieții interioare a unor oameni considerați la marginea societății.

Tot la periferie plasați sunt și tatăl și fiul din *Cum înalți un zmeu* (r: Loránd Gábor), de etnie romă amândoi, ceea ce îi face destul de repede ținta abuzurilor unui polițist. Filmul lui Gábor, însă, nu este doar un film social, ci și o dramă intimă a unui tânăr care vrea să-și impresioneze tatăl, și o mostră de regie foarte bună de un tânăr regizor.

Tot tânără este și Sandra Rad, care semnează *Speranța*, un scurt documentar despre lupta cu cancerul a eponimei Speranța. Nu e amplu, nu e dens, nu încearcă să vândă mari narațiuni inspiraționale despre luptătoare sau teme tragice des-

pre învinși. Scurtmetragele e simplu, impresionează mai degrabă prin portretul semi-observațional pe care îl realizează figurii calde a Speranței.

Regizat de un actor-cascador pe numele său Victor Canache, *Capra cu trei iezi* subliniază ceea ce ar fi trebuit să fie complet clar deja despre această poveste pentru copii. Și anume că (1) nu e pentru copii, (2) este cea mai bună poveste *horror* spusă vreodată. Bonus: Maia Morgenstern e Capra, Marius Bodochi este Lupul. *Cu plăcere!*

Ultimul film este un episod al seriei *Mișu și Ionică*, pe numele său *Moartea Găinii*. O poveste în stil *noir* care-l are ca protagonist pe Mihai Eminescu, cu un Ion Creangă ca *side-kick*-ul omnipotent, dar nu foarte isteț, despre dramatica ucidere a unei găini și rețeta malefică din spate. E scurt, e *fun*, e mai bine să scoți capul din telefon și să-l vezi pe ecran mare!

Alex Mircioi

Călătorește cu TAROM și beneficiază gratuit de:

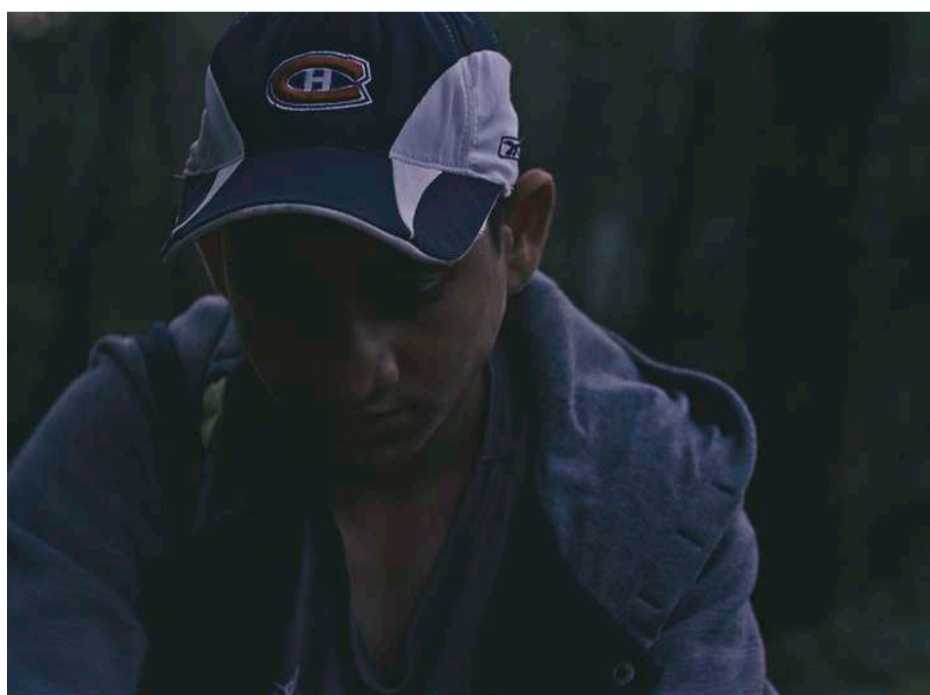

Bagaj de cală

Bagaj de cabină

Catering la bord

Check-in în aeroport

10 pentru Film, pe scurt

Zece dintre cei mai promițători actori de teatru din țară participă la cea de-a opta ediție a programului *10 pentru Film*. Le sunt dedicate ateliere și întâlniri cu regizori de film, producători, directori de casting și agenții. Totodată, beneficiază de un pachet de promovare care să îi sprijine în dezvoltarea unei cariere cinematografice. Cei zece sunt:

IRINA ANTONIE

(n. 5 mai 1985)

Actor freelancer, a absolvit UNATC București, clasa prof. Adrian Titieni. A avut parte de întâlniri importante cu regizori ca Radu Afrim, Alexandru Dabija, Peter Kerek, Lia Bugnar, Matei Lucaci-Grumberg. A colaborat atât cu teatrele sectorului independent, cât și cu

instituții: Teatrul Act, Teatrul Luni de la Green Hours, Unteatru, Metropolis, Teatrul „Toma Caragiu” (Ploiești).

DIANA BULUGA

(n. 12 ianuarie 1988)

Absolventă a secției Arta Actorului (clasa prof. Ionuț Caras) de la Facultatea de Teatru și Film, Cluj-Napoca. Din 2013, face parte din trupa Teatrului Național „Lucian Blaga” din Cluj. Are o activitate bogată în zona culturală independentă, ca manager a companiei Create.Act.Enjoy și inițiator al programului Terapie prin Artă. A colaborat cu regizori ca Alexandru Dabija, Tudor Lucanu, Adina Lazăr, Răzvan Mureșan.

NATALIA CĂLIN

(n. 23 ianuarie 1973)

Actriță a Teatrului Național din București de peste 20 ani, Natalia Călin are o bogată activitate pe scenă și colaborări cu regizori de renume, de la Radu Afrim, Alexander Hausvater, la Gelu Colceag, Erwin Simsenon. Până în acest moment, cele mai notabile roluri în film au fost în *Lunga călătorie cu trenul* (r. Sinișa Dragin) și *Lampa cu căciulă* (r. Radu Jude).

TIBERIU ENACHE

(n. 29 martie 1993)

Absovent al Universității de Arte „George Enescu” din Iași, colaborează frecvent cu Teatrul Național București, unde cel mai recent rol al său a fost în spectacolul lui Radu Afrim, *Pădurea Spânzuraților* (spectacol nominalizat la premiile UNITER 2019, pentru cel mai bun spectacol), Teatrul Țândărică și Teatrul Luni. De asemenea, a beneficiat și de o serie de apariții în reclame de televiziune.

BOGDAN FARCAȘ

(n. 13 ianuarie 1980)

Angajat al Teatrului „Toma Caragiu” din Ploiești. Colaborează cu teatrele Bulandra, Metropolis, Teatrul de Comedie. În teatru, a colaborat cu regizorii Cristi Juncu, Alexandru Dabija, Radu Afrim. În film, a apărut în câteva producții internaționale, filmate în România: *The Necessary Death of Charlie Countryman* (r. Fredrik Bond), *PU 239: The Half Life of Timofey Berezin* (r. Scott Z. Burns), *Backdraft* (r. Gonzalo López-Gallego), *The Keeping Room* (r. Daniel Barber), *The Hard Way* (r. Keoni Waxman).

DRAGOȘ IONESCU

(n. 13 februarie 1982)

A absolvit actoria la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași. De 15 ani este actor la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, unde colaborat cu regizorii Ștefan Iordănescu, Alexandru Dabija, Ana Mărgineanu, Bobi Pricop, Alexandru Măzgăreanu, Ada Milea, Radu Nica. În film a făcut figurație în *Youth without Youth* (r. Francis Ford Coppola) și a jucat în scurtmetrajele: *0437* (r. Dragoș Alexandrescu), *Performing* (r. Dan Acostioaei), *Last Day of December* (r. Bogdan Apetri), *Once for the Money* și *Straight on Ice* (r. Răzvan Muraru).

MOLDOVĂN ORSOLYA

(n. 29 iunie 1977)

A absolvit Arta Actorului la Universitatea de Arte Târgu Mureș. Actriță la compania Toma Miklós a Teatrului Național din Târgu Mureș, unde a colaborat și cu regizorii Bocsárdi László, Radu Afrim, Theodor Cristian Popescu, Mohácsi János, după ce 6 ani a făcut parte din compania de teatru Csiki Játékszín din Miercurea Ciuc. A jucat câteva roluri mici în filmele *Bacalaureat* (r. Cristian Mungiu) și *Sunset* (r. Nemes László).

TUDOR MORAR

(n. 2 noiembrie 1992)

Absolvent UNATC la clasa prof. Florin Zamfirescu. Actor freelancer, colaborează cu Teatrul „Ion Creangă”, cu Teatrul „Luni” de la Green Hours și cu Teatrul Național București. În materie de film și televiziune, cea mai notabilă colaborare este cu regizoarea Roxana Stroe, la scurtmetrajul *O noapte în Tokoriki*, nominalizat Gopo.

MIRIAM RIZEA

(n. 10 decembrie 1988)

De la absolvirea UNATC, Miriam Rizea a colaborat cu teatre importante din București, ca: Teatrul Mic, Odeon, Nottara, Metropolis, Teatrul Opt, Godot Café Teatru. A apărut în producții cinematografice, precum: *Toni Erdmann* (r. Maren Ade), *Queen and Country* (r. John Boorman), *The History of Love* (r. Radu Mihaileanu), *De ce eu?* (r. Tudor Giurgiu).

OANA RUSU

(n. 10 octombrie 1979)

A absolvit Academia de Arte Târgu Mureș, secția actorie, în 2003. După debutul de la Teatrul de Stat Oradea, a colaborat cu regizorii de teatru Mihai Măniuțiu, Alexander Hausvater, Cristian Juncu. În 2004 a primit premiul pentru cea mai bună prezență artistică, în cadrul Galei Tânărului Actor. În prezent, este actriță și solistă a Teatrului Național de Operetă „Ion Dacian”. A aparut în filmul *Periferic* (r. Bogdan Apetri) și în producții de televiziune.

clever

Folosești codul de mai jos în aplicația Clever și ai o cursă gratuită:

TIFF18

Descarcă aplicația:

PROIEȚII SPECIALE

O vară de neuitat

Bazat pe o nuvelă de Petre Dumitriu, *O vară de neuitat*, în regia lui Lucian Pintilie, își are acțiunea în România anilor '20, într-un oraș de pe malul stâng al Dunării, și o urmărește pe nobila de origine maghiară Marie-Thérèse Von Debretsy (Kristin Scott Thomas), recent căsătorită cu căpitanul român Petre Dumitriu (Claudiu Bleonț). Cei doi sosesc aici după ce tânăra femeie, pe deplin fidelă familiei ei, întâmpină cu dispreț avansurile generalului Ipsilanti (Marcel Iureș), și ajung să fie martorii unei ciocniri violente între administrația României Mari, bandele de comitații de origine bulgară și locuitorii macedoromâni din zonă, după ce soțul ei primește ordin să împuște mai mulți săteni bulgari nevinovați.

Structura narativă e una clasică, iar tonul filmului e unul umoristic, la început, după care devine nostalgic. Acțiunea pare

să se petreacă într-un univers izolat, un microcosmos în afara căruia nu pare să existe altceva. Casa lor mică, aflată într-o zonă mai mereu prăfuită, e constant înconjurată de acte de violență. Într-o noapte, se aud mai multe împușcături și descoperă că opt soldați aflați la datori au fost omorâți de inamici. Sătenii îi disprețuiesc și le pun porecle răutăcioase, iar subalternul lui Dumitriu încearcă să îi ia locul acestuia. Deși nu sunt în siguranță și Dumitriu își cere în permanență scuze pentru că a lăsat-o să se căsătorească cu un soldat care-a adus-o în acest loc sălbatic, Marie-Thérèse îi cere mereu să înceteze, demonstrându-i dragostea prin acceptarea situației, chit că se teme pentru siguranța copiilor ei. „Nu m-am căsătorit cu un soldat, m-am căsătorit cu tine”, îi spune ea. Și cu toate acestea, pericolele existente, frica lor și ura celorlalți plutesc în atmosferă și influențează fiecare alegere făcută.

O vară de neuitat rulează astăzi, de la 17:00, la Cinema Arta.

Laurențiu Paraschiv

TIFF moment

Foto: Chris Nemes

PROGRAM / SÂMBĂȚĂ / 8 IUNIE

■ FLORIN PIERSIC

12:30 Focus China
Lungul drum al zilei către noapte
Long Day's Journey Into Night | r. Bi Gan | 133'
3D

15:00 Zilele Filmului Românesc
„Îmi este indiferent dacă în istorie vom intra ca barbari”
"I Do Not Care If We Go Down In History as Barbarians"
r. Radu Jude | 139'
precedat de
Cele două execuții ale Mareșalului
The Marshal's Two Executions | r. Radu Jude | 10'

18:00 Zilele Filmului Românesc
La Gomera
The Whistlers | r. Corneliu Porumboiu | 97'

20:15 Supernova
Quien te cantara
r. Carlos Vermut | 124' | Proiecție în scop caritabil

22:45 Umbre
Rochia băntuită
In Fabric | r. Peter Strickland | 118'

■ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

14:30 Supernova
Corbul alb
The White Crow | r. Ralph Fiennes | 127'

18:30 Cine-concert
Soundtrack of Dreams
Acompaniat live la pian - Jean-Michel Bernard (Franța)

21:00 Piața Unirii Open Air
Durere și glorie
Dolor y gloria | r. Pedro Almodovar | 108'

■ CINEMA VICTORIA
10:00 Zilele Filmului Românesc
Scurtmetraje românești III
Romanian Shorts III | 93'

12:30 Zilele Filmului Românesc
Alice T.
r. Radu Muntean | 105'

15:00 Umbre
Poveștile orașelor-fantomă
Répertoire des villes disparues | r. Denis Cote | 96'

17:30 Zilele Filmului Românesc
Distanța dintre mine și mine
The Distance Between Me and Me
r. Mona Nicoară, Dana Bunescu | 94'

20:00 Ora de religie
Dumnezeu există și numele lui e Petrunija
God Exists, Her Name Is Petrunija
r. Teona Strugar Mitevska | 100'

22:15 Supernova
Amanți la oră fixă
En tu piel | r. Matias Bize | 76'

■ CINEMA ARTA
10:00 Zilele Filmului Românesc
Un prinț și jumătate
One and A Half Prince | r. Ana Lungu | 105'

12:30 Supernova
Râul
The River | r. Emir Baigazin | 113'

14:45 Let's Go Digital! 90'
Intrare liberă!

17:00 Proiecții speciale
O vară de neuitat
An Unforgettable Summer | r. Lucian Pintilie | 94'

19:30 Fără limită
Nevrland
r. Gregor Schmidinger | 90'

21:45 Fără limită
Acid
Kislota | r. Aleksander Gorchilin | 98'

■ SAPIENTIA
10:30 Zilele Filmului Românesc
Mo*
r. Radu Dragomir | 77'

12:30 Zilele Filmului Românesc
Arest
Arrest | r. Andrei Cohn | 126'

15:15 Proiecții speciale
După revoluție
After the Revolution
r. Laurențiu Calciu | 83'
precedat de
Nu trage perdeaua
Don't Draw The Curtain
r. Andrei Florescu | 20'

17:45 Zilele Filmului Românesc
Moon Hotel Kabul
r. Anca Damian | 90'

20:00 Proiecții speciale
Conformistul
Il conformista | r. Bernardo Bertolucci | 113'

■ CINEMA CITY 3
18:00 What's Up Doc?
Simfonia fabricii Ursus
Symphony of the Ursus Factory
r. Jasmina Wojcik | 60'

19:30 Piața Unirii Open Air, Zilele Filmului Românesc
Moromeții 2
Moromeții 2: On The Edge Of Time
r. Stere Gulea | 109'

22:00 What's Up Doc?
Vânătorul de fantome
Ghosthunter | r. Ben Lawrence | 96'

■ CINEMA CITY 4
17:30 Supernova
Irina
r. Nadejda Koseva | 96'

20:00 Ziua maghiară
Ruben Brandt, colecționar
Ruben Brandt, Collector | r. Milorad Krstic | 94'

22:15 Film Food, EcoTIFF
Povestea risipei alimentare
Wasted! The Story of Food Waste
r. Anna Chai, Nari Kye | 90'

■ CINEMA MĂRĂȘTI
19:30 100% Michel Gondry
Viespea verde
The Green Hornet | r. Michel Gondry | 119'

■ CINEMA DACIA MĂNĂȘTUR
18:00 Zilele Filmului Românesc
Scurtmetraje românești III
Romanian Shorts III | 93'

20:30 Umbre
Freaks
r. Zach Lipovsky, Adam B. Stein | 104'

■ PIAȚA UNIRII OPEN AIR
21:45 Piața Unirii Open Air
Jocuri de putere
El reino | r. Rodrigo Sorogoyen | 131'

■ SOMEȘ OPEN AIR
21:45 Supernova
Mai avem nevoie și de crime
Non ci resta che il crimine
r. Massimiliano Bruno | 102'

■ IULIUS PARC OPEN AIR
21:45 Suspecți de serviciu
Pup-o, mă!
U Get What U Kiss | r. Camelia Popa | 93'
precedat de
Proiecții speciale
Romanian Traditions
r. Pavel Bartoș | 25'

■ INSTITUTUL FRANCEZ
22:00 100% Michel Gondry
Noi și eu
The We and the I | r. Michel Gondry | 103'

■ TEATRUL NAȚIONAL
21:30 EVENIMENT SPECIAL
DECERNAREA PREMIILOR (AWARDS CEREMONY)

*Film nerecomandat minorilor /
This film is not suitable for children.

InterogaTIFF

CineLabs România

Am vorbit cu Cornelia Popa, manager general al CineLabs România, companie care ajută încă de la început TIFF și care sponsorizează diferite secțiuni ale festivalului.

Cum a evoluat CineLabs România în cei 18 ani de când e partenerul TIFF?

Am trecut prin câteva revoluții tehnologice, începând de la analog (în 1999) până la digital. Am reinventat laboratorul și am diversificat serviciile. A fost un *challenge* foarte mare, pentru că multe laboratoare din lume au dispărut, nereușind să rămână inventive. Noi suntem reprezentanța Kodak pe România, Bulgaria, Turcia, Grecia și am promovat atât filmul pe peliculă cât și cel pe digital.

Care sunt proiectele cele mai interesante în care CineLabs s-a implicat în ultima perioadă?

Am lucrat trei proiecte pe Netflix în digital 6K filmate în România. De asemenea, opt proiecte pe Hallmark și serialul *The Romanoffs*, o producție cu Amazon din Statele Unite. Pe peliculă, am făcut *Heidi* al lui Cătălin Mitulescu, care se află în post-producție. Am lucrat și la *What Happened to Monday*, unde au jucat actrii Noomi Rapace, Glenn Close, Willem Dafoe. Am lucrat la *Gomera*, al lui Porumboiu și *Dragoste I. Câine* al lui Florin Șerban. Am lucrat și la filmul lui Cristi Puiu, *La conac*. Pe partea de post producție, am lucrat la *Parking* al lui Tudor Giurgiu, *Un*

prinț și jumătate al Anei Lungu și la *Entre dos aguas* al lui Isaki Lacuesta, care a câștigat la San Sebastián premiul cel mare. Am lucrat la *O que arde* al lui Oliver Laxe, care a câștigat Premiul juriului la Cannes anul acesta; Laxe mi-a trimis o scrisoare

de mulțumire. Acum doi ani, tot cu Laxe am lucrat la *Mimosas*, pe peliculă de 16 milimetri. Pe parte de restaurare, am restaurat *Moromeții 1* de la A la Z, care a durat doi ani de zile. Și avem câteva contracte cu Spania, Israel și Franța.

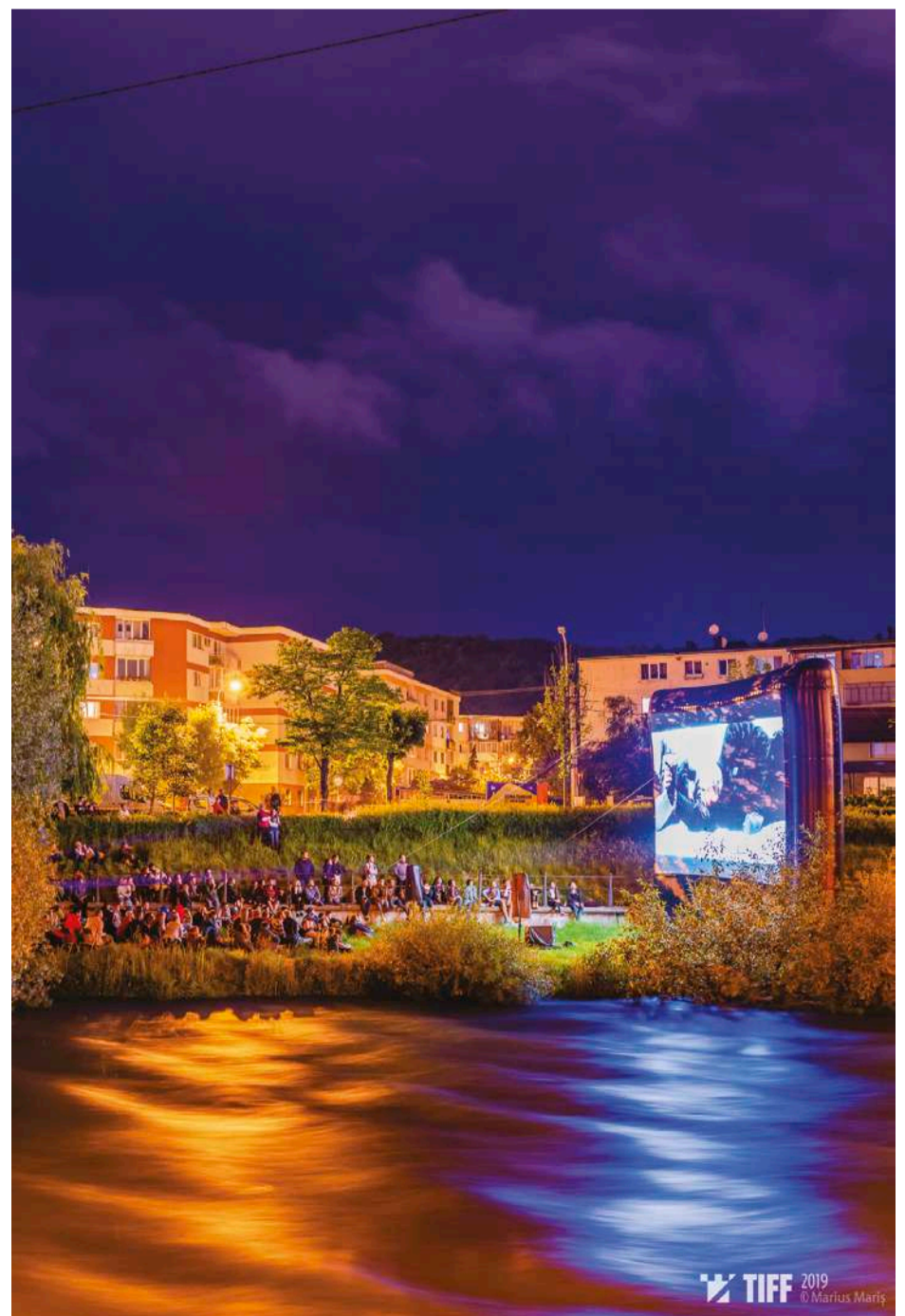
Ce trebuie să știe publicul despre proiectele și activitatea CineLabs România?

Din '83 până în '89 am lucrat ca etaloner la Buftea, cu marii regizori ai perioadei. După Revoluție Kodakul m-a recrutat, am vândut peliculă și apoi mi-am dat seama că nu aveam unde prelucra în România pelicula, așa că am făcut primul laborator Kodak. Primul nostru proiect important a fost *Cold Mountain*. S-a lucrat în 3 schimburi și americanii su zis că n-au avut în viața lor așa servicii. În 1994 a trebuit să merg la Londra la Kodak, iar Sergiu Nicolaescu m-a ajutat să îmi iau

viza în 24 de ore. A fost o aventură. Kodak a zis că ei vând doar produsul și că nu își asumă să prelucereze negativele, fiindcă ar risca să zgârie pelicula, iar o zi de filmare e un milion de euro. Dar le-am spus să aibă încredere în mine și așa am reușit să vând și pelicula și serviciile, ceea ce înseamnă că am adus *know-how*-ul din SUA în România. Pot spune că am ajutat industria românească de film să se dezvolte. Totodată, pe modelul pe care l-am creat, Kodak a decis să facă alte 10 laboratoare în lume, pentru că au văzut că e de succes. Pot spune că noi suntem mesagerul României în afară; mergem la toate festivalurile, sponsorizăm Locarno, Ierusalim, TIFF etc. și promovăm România, pentru că aducem aici proiecte, bani străini. Eu trebuie să aduc proiectul, să mă asigur că se îndeplinește și că clientul pleacă fericit. Noi ținem *high quality* pentru toate produsele, iar oamenii se întorc întotdeauna, pentru că rămân cu o impresie foarte bună despre România.

Ion Indolean

18

Eram confuză la 18 ani. „Dar, cum altfel”, veți spune? Da, dar confuzia mea nu era doar cea banală (pragul maturității, furtuni hormonale, etc). Trăiam vremuri bulversante. „Nu așa sunt toate”, vă aud? Poate, dar anii '90 erau de o brambureală unică. Imaginați-vă că lumea vi s-ar întoarce complet pe dos. Tot ce știați sau credeți că știți era brusc contrazis. De pe un liman solid (comunismul e rău și când va cădea vom ateriza direct în paradis) ajunsese într-o mare de nesiguranță. *Anca în Țara Oglinzilor*. Am plâns de fericire și emoție la Revoluție, am dansat Lambada de Revelion, dar după ce euforia s-a risipit, mi-am dat seama că nu pricep nimic. Profesorii de informare politică ne vorbeau acum de capitalism, tata rămăsese fără slujbă, cafeaua și dulciurile turcești erau la discreție, dar nu și banii, iar mama gătea uneori doar orez. Plăcinta pe care-o luam cu 2 lei

în drum spre școală, costa 17 a doua zi, la TV erau urlete, vulgaritate, violență, securiști de rit nou și reclame la pantofi de mort Gregorio Rizzo. Colegii de clasă cu care spuneam bancuri cu Ceaușescu nu mai vorbeau cu mine pentru că țineam cu partidele istorice și ei cu FSN-ul, profa de biologie mă lăsa corijentă pentru că scriam pe bancă „Jos Iliescu!”. Era abundentă, dar una ieftină, kitsch, la fel de artificială ca sucul de la dozoare. Nu era chiar atât de mișto în capitalism, dar cel puțin găseam casete poloneze pirat cu *The Cure* și *Dead Can Dance* și alte muzici depresive în care mă regăseam. Și mai era faza cu sexul: dacă înainte mă luptam să-mi păstrez reputația de fată bună (pe care puteai s-o pierzi și dacă te vedea cineva fumând în parc sau ținând de mână un golan de la mecanică), acum nu mai știam cum să-mi pierd virginitatea. Eram foarte timidă într-o țară cu tarabe pline de „publicității” ca *Țățe*, *Prostituata* și *Balcoane*. În școală, erau distribuite niște fițuici trase la xerox care te învățau cum să faci sex oral... printre altele.

Și, totuși, era mai bine ca la 16 ani când habar n-aveam ce voi face în viață. Cam pe atunci am avut o revelație că nu vreau să fiu profesoară. Și cum tot îmi plăcea să-mi spun povești în minte, m-am gândit c-aș fi putut fi... regizor (nu știam că există meseria de scenarist). Tata a râs, dar nu m-a descurajat și a întrebant un fost coleg de liceu, acum operator, cu cine m-aș putea pregăti

pentru ATF. Așa am ajuns să fac meditații cu un tânăr regizor bucureștean „incoruptibil” căruia îi plăcea Jarmush și era mereu revoltat. Mi-a dat un test și mi-a zis că așa putea lua examenul. A fost cea mai fericită zi din viața mea după Revoluție – un artist îmi valida fantasmă. Au urmat și ceva umilințe pentru că a râs de lipsa mea de cultură cinematografică, după ce am confundat *8 1/2* cu *9 1/2 Weeks*. Ce vreți, crescusem alandala cu clasice rusești, filme împărțite în episoade, cu titlul schimbat, pentru a fenta drepturile de autor, înghesuite în cele două ore de program ceaușiste (de obicei, neorealiste italiene care ne arătau ce rău e în vest). Emisiunea lui Caranfil era o oază. Mai târziu au venit VHS-urile, unde între un *Lupul* cu Chuck Norris, mai prindeai și un *Vânător de cerbi* sau *Taxi Driver* (fără final, că se termina caseta). O educație eclectică, evident, unde contau doar actorii și deloc „cineastul”. Mentorul meu mi-a dat să văd *Down by Law* și *The Passenger*. Mi-a zis să mă duc la *Wild at Heart* după care mi-am revenit greu. M-a trimis la biblioteca franceză ca să conspectez *Cahiers Du Cinema*. M-a întrebant dacă sunt virgină și i-am zis că da. „Atunci n-ai putea să scrii o scenă de dragoste”. „Nici pe lună n-am fost, dar am imaginație”, i-am răspuns. A râs și mi-a zis că nu-i același lucru și mi-a pus mâna pe picior cu o privire lascivă. Un gest simplu, care m-a aruncat, din nou, într-o vortex de confuzie: a fost sincer când mi-a spus că-s bună sau doar m-a păcălit ca să mă seducă?

A fost ultima oară când l-am mai văzut. Așa că în preajma majoratului știam ce vreau să fac – ceva legat de cinema -, dar nu și dacă sunt în stare.

Cu dubiile astea mi-am aniversat cei 18 ani. Tata a făcut o petrecere de pomina în subsol la crâșma *Vânătorul*, unde a adus vin de-acasă. Noi n-am prea băut, au băut adulții într-un separeu, Voiam să dansăm pe MTV. Tata lucra intermitent în Germania, unde-l izgonise foamea și se întorcea de acolo cu ciocolată, bere, bomboane Sugus, bucăți din zidul Berlinului și casete video pe care înregistrase hiturile momentului. Eu dansam cu Artur, băiatul pe care-l plăceam din copilărie, pe Phil Collins și eram emoționată. Presimțeam că vrea să mă sărute cu limba și mă temeam n-o să mă descurc. N-a fost prea greu. Pentru o clipă, m-am gândit că nu merită să plec la București ca să urmez un vis dement și că mai bine rămân cu familia, cu prietenii din copilărie, cu Artur și cu un post comod de profesoară. Nu suna deloc rău. Până la urmă, m-a corupt filmul ca un cântec de sirena și am plecat din Iași la 18 ani. Atunci ai un curaj și o inconștiență care nu se mai întorc niciodată. E drept că și cinemaul are ceva hipnotic, irezistibil. E o dragoste statornică într-o mare de confuzie. Poate de aceea, după 18 ediții de TIFF, sunt încă aici și nici nu mă simt prea bătrână.

Anca Grădinaru

Too late to die young

Primelile lucruri (și puținele, *ups*) pe care mi le amintesc legate de majoratul meu de la legendara cabană Brădet din Gârcini, Brașov, sunt:

- imaginea tovarășului Andrei V. dându-se pe scările cabanei cu fotoliul un *lapdance* făcut de 4 prietene îmbrăcate în pisicuțe pe *Don't cha* care a culminat cu un dans pe bar
- că amica Claudia odată suită pe bar n-a mai coborât până târziu în noapte
- un prieten și-o prietenă care s-au cunoscut la cheful meu și care după ce s-au certat încontinuu vreo juma de oră se mozoleau la finalul serii pe o canapea
- că parcă la un moment dat niciunul dintre băieți nu mai purta tricouri,

- faptul că prietenii mei *jmek* m-au aruncat în sus de 18 ori pe o melodie de AC/DC (știu, păcatele tinereții)
- că din ceva motiv prietena mea bună Theodora n-a reușit să vină
- că m-am trezit cu o sticlă de Jager lângă mine

Atașez singura dovadă fotografică pe care le pot afișa în public a evenimentelor antementionate.

Flavia Dima

Adolescență, bibelou de porțelan

Nu am nicio fotografie de la majorat. Însă mi-a rămas în cap pentru totdeauna cadoul primit după o chetă generoasă de la colegii de liceu, și pe care l-am dezgolit dintr-o cutie mare, extrasă din vreo alte 4 cutii și mai mari, pe principiul matrioșka. Original, știu. În final, din ultima cutie, am scos cadoul.

Un bibelou.

Ca formă, așa, arăta cam ca un fier de călcat. Era o fată-bibelou, așezată pe

o creangă-bibelou, într-un leagăn-bibelou, înconjurată de multe multe flori lucioase. Bibelou și ele. „Pentru că așa ești tu, mai nebună, ca o fată în leagăn”, au zis ei. Unul din mânerile leagănelui - inovație artistică - era un elastic. Așa fusese fabricat bibeloul-meu-de-fată-nebună. Cu un elastic ca alea de chiloți, *excuse my french*. Am tras de el și a vibrat ușor în aer. Bibelou+elastic. *Fun*.

Colegul meu de bancă din gimnaziu mi-a făcut cadou suplimentar o sticlă de vodcă, încercând să spele *fierul de călcat*. A mers.

Câțiva ani mai târziu, de un Revelion, mi-am testat rezistența la alcool și tutun de una singură. Am scris și-un poem bun. Și am spart la 12 noaptea bibeloul. Abia atunci am trecut de adolescență.

Codruța Simina

majoratul meu

Nu-mi amintesc ce am făcut de primul meu majorat. Probabil nu mare lucru pentru că nu multă lume este în București pe 30 decembrie. Era 2000 și probabil s-au as-

cultat Marilyn Manson, Cher, Everlast, Dandy Warhols și mi-aduc aminte că Mirabela a făcut o exegeză la nivel de Zoe Dumitrescu-Bușulenga pe versurile lui Ricky Martin (*She Bangs*, din toate piesele). De la al doilea majorat am niscăiva amintiri, dar să zicem că l-am serbat într-o manieră care nu ar trebui să vadă lumina tiparului. Pentru majoratul lui TIFF toate cele bune, niște #fieca și salutări cordiale. Sfaturi nu am, pentru că nu mă simt nostalgic și pentru că s-a descurcat admirabil pân' acuma. Cin-cin.

Cristi Mărculescu

S-a întâmplat la CT8

Ora doispe'. Tortul, pe care cumva mi-l doream pe față. Spuma de șampanie și de bere. Mai mult de bere. „Gașca”, care erau cu atât mai „prietenii buni” cu cât se flendureau mai repede și făceau *show*. Gândul „Stați bă, nu așa sus!” și întunericul de după placa de polistiren de la tavanul fals. Prin care m-au aruncat. Hohotele de după întuneric, când

m-au prins din cădere. Era 2003 și tocmai se lansase „Aaam doar 18 ani, sunt nebun iubesc și nu am baaani”, răgăită inevitabil în cor de toată lumea, imediat după mp3-ul cu „Mulți ani trăiască” simfonic. Camera cam îngustă în care stăteau părinții și rudele „să nu ne deranjeze”. Inspecțiile lor periodice și aproape discrete. Înțelegerea din ochii alor mei când au văzut că-mi cam „sclipeșc ochii”. Bluzul cu iubita din liceu, ceva ceartă cu ea pentru că dansasem prea nu-știu-cum cu o colegă. Împăcarea. Rammstein, *Firestarter*. Marilyn Manson, *Sweet Dreams*. R.A.C.L.A & Anda Adam, *Nu mă uita*. Guță, *Cine are noroc are*. *Gin-gle-ul tam-tam-tam-tam* de la bluescreenul Windows 98.

Adrian M. Popa

InterogaTIFF

György Pálfi: “TIFF and Cluj are lucky to grow together”

György Pálfi is the most unusual Hungarian director of all times. His style is easily recognizable and all his movies became instant cults. We spoke about his search for inspiration, his relationship to TIFF, and his desire to make an English-language film.

You are known for your magical realism and absurd style. When you think about a subject, where do you seek for inspiration?

Some years ago, an American producer told me he recognizes Hungarian films by watching the dream sequences. I think I just make these sequences very real. I'm looking for something from my real life, but the experiences of life are not meant to be just the realistic and logical way of living. I'm living with my dreams, with my wishes and my imagination.

When screened at TIFF more than ten years ago, *Taxidermia* created a very powerful reaction from the public; even after a few editions people continued talking about the film as being one of the most intense experiences they had in Cluj at a screening. How does it feel to be such a penetrating and easy to remember director?

When making a project, I'm trying to find my own language. Look, I always wanted

to make a commercial movie and I wrote some scripts and applied for funding, but when I start to develop the film I feel asking myself why am I shooting a film like everybody else? This is always the problem, to choose a way, to make a movie in a common way or use an experimental way and try to find a new format, a new cinematographic language, and new answers for the storytelling aspect. So, if I try to make a commercial movie it somehow turns into something different every time. For me, this all language aspect came out like a problem: why can I not make a *Game of Thrones*. This is my identity and I need to fight with it... or not.

Let's continue talking about language. In Hungarian cinematography, you have colleagues which started directing in English – for example, Benedek Fliegauf (*Womb*, with Eva Smith). Now, it was your turn, with *His Master's Voice* which is partly filmed in Canada and partly spoken in English. I know you

said some years ago in an interview you had a discussion about directing a fairy tale at Hollywood, but things did not work – mainly because of the budget and the risk of the producers financing a commercial and in the same time festival film. What changed?

It's not changing my mind. We wanted to shoot the fairy tale in English, of course. If you want to reach the biggest part of the population, you need to shoot in English. Of course I always wanted to shoot in English, but I tried to find a good solution. If I work with an American studio, this is not a question, of course, but in Hungary, I asked myself why I shoot in English. The Hungarian films, the Romanian films, have a lot of national stuff. It's your own culture, you develop it, and the government gives you money because they want to build the country's culture. So, when everything is Hungarian, it is very hard to sell the movie worldwide. This is why I asked myself how I can make a movie in English as well. So

when a Stanisław Lem novel was adapted for the theatre in America, that was a very good connection, because I could shoot in English in a natural way: an immigrant who went to America in the 1980s and doesn't speak Hungarian anymore. He is part of this society and the son who comes to look for him speaks English with the people.

Going back a little in time, I want to speak about *Final Cut*, a project which unifies all film history. How hard was to find all the right scenes and how did this idea occur to you?

We worked three years, but we had time, because back then the Hungarian film industry collapsed. We collected hundreds of movies from the corner film store and started to cut little scenes, with which we created our own narrative structure.

I know David Lynch influenced your career. Can you tell us in what ways?

David Lynch's films found me in a right moment. I was young and wanted to be a filmmaker. So, I tried to understand how others make movies. I saw *Lost Highway* and I understood what means if a director tries to find an own way to tell a story. Some of his films, I don't like, but his personality I like very much. The same happened when *Twin Peaks* came on TV, so every Tuesday I was waiting for the next episode. I was in high school, so that was the perfect time to learn, to meet with his work.

From my knowledge, your relationship with TIFF has an old history. How did this festival change during this period, from your perspective?

The festival is growing and changing, but I always look at my first experience. I've been here in 2007, I think, with *Taxidermia*, and that was a super great festival. It wasn't so big. TIFF and Cluj are lucky to grow together. It was very wonderful to watch how the city was growing and how it became a very good cultural and economic place. Very good coffee stores and everything. The city and the festival kept the same feeling.

György Pálfi's latest film, *His Master's Voice* is screened Friday, 7 June, 8:45 PM, la Cinema Dacia Mănăştur.

Ion Indolean

InterogaTIFF

Genre cinema – Cheap Thrills or Rich Atmosphere?

This year, Artur Brzozowski, a regular of the festival in past years, has officially joined the TIFF family.

The Nightshifter

He is now the curator of the Shadows section, thus initiating a partnership between Fantasy Filmfest, a German touring film festival showcasing especially genre films, and TIFF. So far, Shadows had a main focus on horror movies, but, already, Brzozowski is changing things around.

Alex Mircioi: Could you tell us a bit about the Fantasy Filmfest and its relationship with TIFF?

Artur Brzozowski: Fantasy Filmfest is one of the largest film-events in Germany as well as a renowned platform for genre titles. Fantasy Filmfest is based on a traveling concept touring seven major German cities during the month of September each year. As co-director of Fantasy Filmfest, I have a broad knowledge of genre titles and know what titles are currently trending.

I have been attending TIFF for the past eight years and have grown very fond of the festival and its inspiring vibe, as well as Cluj as an amazing setting for the festival. This year, Mihai Chirilov has invited me to curate the Shadows section of TIFF, which I gratefully accepted. During the past eight years, we've been exchanging thoughts on titles and apart from that, I was lucky enough to discover some genre gems at TIFF. Fantasy Filmfest and TIFF therefore form a creative cross-border partnership, which we can hopefully continue in the future.

A.M.: What would you say is the importance of having genre films in a festival that features (mostly) arthouse cinema?

A.B.: Genre cinema has immensely evolved in the past decades; the genre has moved from a niche into broad daylight, it has become “Salonfähig” (socially acceptable) so to say. Renowned film festivals such as Cannes or Venice have more and more genre titles in their main selection. Genre is no longer the ugly duckling of the movie landscape, it has earned its place. Also, there is an increasing demand and interest for quality, art-house genre titles.

A.M. This year's Shadow selection features a few films which veer more on the thriller side rather than the traditional horror genre. What was your visi-

on for your first year programming the selection?

A.B.: Whilst selecting the films for the Shadow section, I tried to select a variety of films that focus more on atmosphere rather than cheap thrills. Shadows is a genre section, which doesn't mean only horror, genre is much broader.

Which doesn't mean you won't be biting your fingernails in the cinema. For example, the claustrophobic *Cutterhead* or the Brazilian film *The Nightshifter* both offer more than enough excitement, without being too literal or making use of horror-like special effects.

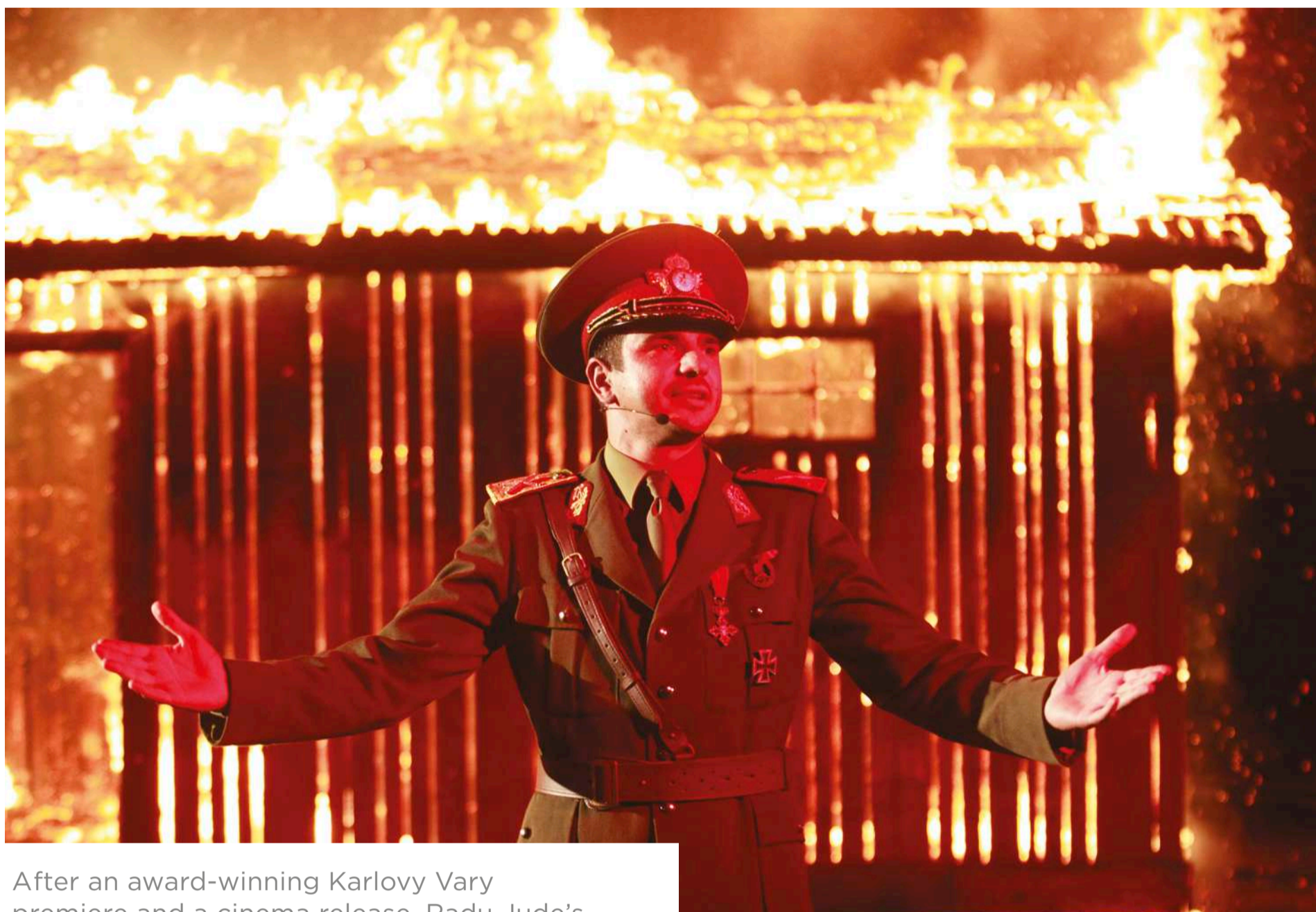
A.M.: What should we expect in the future from you and the Shadow selection?

A.B.: I feel that atmospheric, quality genre films compliment the rest of TIFF's program seamlessly, which is why I intend to select these titles. However, it always depends on the films which are eligible for selection and which themes directors pick to make their film about. This year for example, many titles seemed to tackle family relations and how they might turn into something quite dark. *Freaks* portrays an unusual father-daughter relationship, we have a relationship crisis during a zombie apocalypse in *Zoo*, and then fate of two siblings in the dark plays out in *All The Gods In The Sky*.

Alex Mircioi

ZILELE FILMULUI ROMÂNESC

A Different Kind of Essay-Film (Plus an Essay-Video) “I Do Not Care If We Go Down in History as Barbarians”

After an award-winning Karlovy Vary premiere and a cinema release, Radu Jude's latest feature finally lands in TIFF's Romanian Days. Jude is one of the most interesting Romanian directors of the moment.

Whether you like it or not, following *Aferim!*, he entered the very short list of directors with genuine personal searches who do not recycle a particular aesthetics or theme, but, rather, test the limits of the form with each of their films: how much can you say and how can you say it? History has come to be the main thread running through his films, which question cinema's and our own relationship to the past.

Jude's most recent film is also his most essayistic (at least among his feature films), dealing with the production and representation of history. Trendily dissolving the boundaries between fiction and reality, Jude puts a young director, Mariana Marin (Ioana Iacob) at the center of his film, as she works to stage a reenactment of the Odessa massacre committed

by Romanian troops during World War II. One of the most representative scenes for the film is the long polemic between the director and a representative of the City Hall, a certain Movilă (Alexandru Dabija), who looks down upon her political activism with irony and challenges her about the meaning of history and its implications. For him, she is a rebel without a cause; for her, he is a censor.

Her searches, her meditations on art and history, her long quotations from books are all explicit, not “massacred” as dialogue — they are overtly treated as such. The film is dense and intellectualist, the only film I have seen that comes with a bibliography. The director places the books he quotes in the frame, a little game that contributes to the essayistic nature of the film.

The essay film is accompanied by the screening of the video essay *The Marshal's Two Executions*, which continues the discussion about representation and history, comparing the film recording of the actual execution to the reenactment director Sergiu Nicolaescu proposed in *The Mirror* (2002).

Prepare for an intense viewing experience from one of the most interesting local directors when you come today at 3 PM at Cinema Florin Piersic or tomorrow at 12:30 PM at Sapientia.

Alex Mircioi

What about Less Is More (LIM)

LIM | Less is More has been set up to empower a generation of filmmakers intent on opening new avenues and finding new audiences by tackling new issues.

Their motto is Igor Stravinsky's “The more art is bound by limitations, the freer it is”.

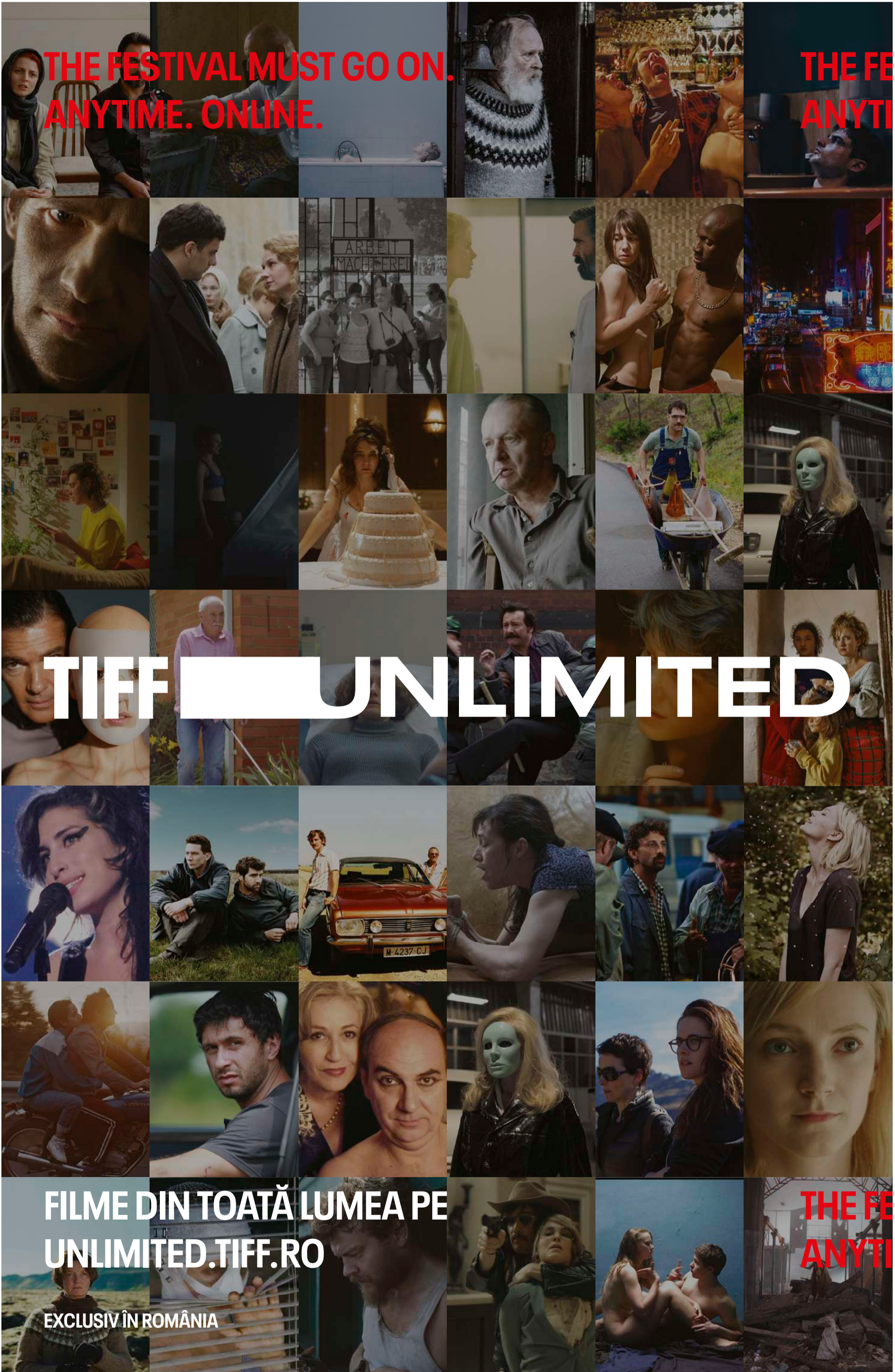
We live in an age of over-consumption and deep ecological concern. Humanism is in trouble and society has become almost unable to create meaning. Stories lie at the heart of what makes us human. Cinema is a powerful storytelling tool for today, plugged into our dreams and our nightmares, that can restore our ability to create meaning, for now and for future generations.

LIM uses creative limitations as a tool. Its spirit and ambition far exceed the facile business of restricting budgets. Self-imposed limitations help dig deep into character and emotion. They are a catalyst for wall-breaking film-experiences.

During an important European film event, the core of all the 16 LIM projects still in an early development stage, will be presented to an audience, confronting the authors with film professionals. Among these professionals are producers, distributors, sales agents, broadcasters. An essential tool for this public presentation is a very personal video giving the essence of each project, recorded by the filmmaker him or herself. The aim of this encounter is to also create an international network of film professionals, all united around LIM's objectives: the use of limitations as a launching pad for a new momentum in independent cinema.

About the LIM Event @ Transilvania IFF: Saturday, 8th of June.

10:00 – 13:30 LIM – Less is More Project Presentation @ Hotel Platina Conference Hall.

**THE FESTIVAL MUST GO ON.
ANYTIME. ONLINE.**

**THE FE
ANYTI**

TIFF UNLIMITED

**FILME DIN TOATĂ LUMEA PE
UNLIMITED.TIFF.RO**

**THE FE
ANYTI**

EXCLUSIV ÎN ROMÂNIA